

Izhaja vsakčetrtek ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena istu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1:50. Za Nemčijo je cena lista 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Naročnino in naznanila sprejema upravništvo v Gorici, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevem tekalšču nasproti mestnemu vrtu in na Ko enjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglašil in poslanice se računijo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin, dvakrat 12 vin, trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Baht v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Proslava petdesetletnice razglasenja brezmadežnega Spočetja v društvu „Skalnica“.

(Konec.)

Čujte, kaj nekdo pripoveduje: Sedemdesetletni starček in jaz sva sedela nekega večera za mizo. Tudi takrat je pripovedoval marsikaj, kar je sam izkusil. Naposled sva začela tudi govoriti — o ženskah. Sam ne vem, kako sva prišla na ta predmet. Jaz sem se norčeval z žensko zvestobo. — „Gospod, reče starček, ne norčujte se, povedati vam hočem svojo povest. — Osem let sem bil s svojo pokojno Marto zaročen in vendar je nisem mogel poročiti. Najprej me je zadrževala vojaščina in potem velika revščina. To je res nekaj strašnega, ako se dva mlada človeka ljubita, se hočeta poročiti, in vendar ne moreta: čakaj danes, čakaj jutri itd. — Konečno se nisem mogel več vzdrževati. Šel sem v Ameriko, da tam svojo srečo poskusim in si s svojo Marto postavim lastno ognjišče. Bal se nisem, da bi me Marta pozabila. — Sicer je mladi posestnik kaj rad pogledoval za mojimi dekletom. Ali Marta je bila vrlo dekle in njena ljubezen čista kot zlato. O tem sem bil prepričan. Srečno sem prispel čez morje v tujino med tuje ljudi. — S početka se mi je godilo prilično trdo; toda imel sem krepke kosti in čutil sem v sebi moč, da kaj dosežem.

To sem storil, dragi moj gospod. Usnjata novčarka, katero sem nosil na goli koži, je postajala od dne do dne težja. Ta denar sem si tako rekoč na ustih pritrgaval in zelo me je veselil. Še jedno tako leto in svota je nabrana; potem pišem po Marto in njeno staro mamo in potem — oh, to se ne da niti popisati. Srečo, katero nam podeljuje takšno upanje, mora človek sam čutiti, ako jo hoče prav ceniti. — In leto je

minulo. — Delal sem pri veliki parni žagi in sem pomagal kurilcu pri parnem kotlu. Marti sem pisal pismo in sem hotel opoludne iti v banko, da napišem menjico in jo priložim. „Gnezdice je pripravljeno“, je bilo v pismu, „naj ptičica pride!“ — Ali kaj vemo jutraj o večeru? — Nič. — Veselo sem stopil na vrata kurilnice. Po tem, kar je sledilo, se spominjam še naglega blika, strašnega poka, kateremu je sledil krik, ki je pretresel kosti in mozeg in da me je strašanski pritisk vrgel na tla kot smet. Vedel sem: parni kotel je počil. Potem globoka tema in jaz sem ležal brez zavesti. — Ko sem se zavedel, čutil sem bolečine in okoli mene je bila še vedno noč. Moje mrzlo, vlažno roko je objemala rahlo mehka, gorka roka. — „Kje sem?“ vprašam in se sam čudim svojemu šibkemu, hripavemu glasu. „Kdo je tukaj?“ — „Jaz sem, zdravnik“, odgovori nekdo. — „Umirite se, dragi moj!“ — „Jeli noč?“ vprašam. — „Noč je“, se glasi odgovor. „Zakaj ne prižgete luči?“ — Nič odgovora. „Kaj se je zgodilo z menoj?“ — „Ali se ničesar ne spominjate?“ — Ne vem. Velikanski šum in — razpok. „Vi ste bili ranjeni, drugi ubiti.“ — Kri mi je zastala po žilah. „Doktor!“ vprašam, „jeli noč?“ — „Noč, moj prijatelj“, odgovori po kratkem obotavljanju. In vedel sem, da sem slep. Zastokal sem glasno in vzdihnil: „Noč, noč, večna noč!“ — „Bodite pogumni, moj prijatelj“, opominja zdravnik. „Upanja imate malo, prenašajte svojo osodo kot mož!“ — In jaz sem prenašal. Ali kot mož? Kaj pomeni prav za prav to? Mi smo vsi šibki in kadar menimo biti najkrepkejši, tedaj smo večkrat najšibkejši. — Jaz sem bil slep. — Veste-li, kaj to pomenja? — Z lučjo mojih oči so ugasnili vsi upi. Moj prihranjeni denar mi je ugrabil neki ničvrednež, ko me je zadel nesreča. Bil sem toraj berač, siromašen, nesrečen, slep berač. Smrt bi mi

bila ljubša; ali prišla ni. Ozdravel sem in zadobil polagoma svoje moči. — Tako sem sedel nekega dne pri oknu bolnišnice in čutil sem, kakó žarko sonce sije. Tedaj sem sklenil, da moja Marta ne sme izvedeti, kako je z menoj. — In ko je prišel zvečer zdravnik k meni, rekel sem: „Gospod doktor, storite mi neko ljubav.“ — „Kakšno, dragi moj?“ — „Spišite mi jedno pismo!“ — „Kómu?“ — In povedal sem mu svoje razmerje z Marto in da nočem jaz, ubogi pohabljenec, kaliti njene sreče. — „Kaj naj ji pišem?“ — „Pišite ji, gospod doktor, da sem mrtev. — Žalovala bode, vem, ali — pišite ji, da sem umrl z njenim imenom na ustnicah. To jo bode potolažilo. Mlada je še in — gotovo še najde vrliga moža.“ — „Mislite-li, da bi vam Marta ne ostala zvesta sedaj, ko bi vedela, kako je z vami?“ — „To je ravno, gospod doktor, jaz jo poznam predobro. Ona bi se žrtvovala in te žrtve ne morem sprejeti! Kaj ne, vi mi napišete to pismo?“ — „Gotovo“, odgovori on. Toda sedaj mi je prišlo na misel, da je tukaj neka postrežnica, ki vam je več dni stregla. Ženska ima več razuma, več rahločutja v takih okoliščinah.“ — „Neka ženska, ki mi je stregla? Zakaj ni govorila nikdar z menoj? Jaz ne vem?“ — „Da, da, ona je tihe narave; stregla pa vam je res izborno, ter ima mehko čutečo srce.“ — „Bog naj jo za to blagoslovi! Prosim vas, privedite jo k meni!“ — Šum ženske obleke me vzbudi iz mojih žalostnih misli. „Tukaj je postrežnica, ki vam napiše list“, reče zdravnik. — „Srčna hvala“, odgovorim. „Kaj naj pišem?“ vpraša postrežnica tiho, skoraj šepetaje. „Pišite ji, da sem mrtev, da sem jo ljubil do zadnjega izdaha in da je bila moja poslednja želja, naj bode srečna.“ — „In vi mislite, da bode srečna, če ji to pišem? In vi verujete v njeno ljubezen?“ Njen glas je izražal nekako očitanje. „Pravi se: mrtvo zlo je boljše

od živega. Spomin na mrtvega Bernarda, ki jo je zvesto ljubil, jo bode manj težil, kakor življenje s slepim prosjakom. Malo mi je sicer mogoče storiti; ali rešiti jo morem tega zla. Pišite, prosim vas!“ In slišal sem, kako hitro je teklo pero po papirju. „Spisala sem“, reče čez nekaj časa strežajka. Ali naj prečitam?“ — „Prosim!“ — In ona je čitala: „Oh, ti nesrečnica, tvoj Bernard je mrtev. Kakšno vrednost ima sedaj tvoje življenje? Ko bi še živel, bi smela vsaj upati, da moreš ljubiti in negovati kot slepca in s tem njegovo življenje vedriti in ogrevati; za njega delati, zanj skrbeti in v tej zavesti biti srečna. Oh, ti tega ne moreš doseči. On je preminil; zalelo bi bilo bolje, da umreš, ti nesrečnica!“ — „Ženska!“ zavpijem, „kaj pišeš?“ — In ta glas! O! kod imaš ti ta glas?“ — Tedaj sem začutil dve nežni ročici, ki ste se ovili okrog mojih ramen in od solz mokro lice se je pritisnilo k mojemu in ustnice so šepetale: „Jaz sem — Marta, — tvoja Marta, ki je prišla k tebi, da s teboj živi in je s teboj srečna. Zdravnik je našel tvoje pismo, katero si mi pisal pred svojo nesrečo, pripisal nekaj vrstic in je oddal. Ravno smo bili pokopali mater. Prodala sem hišico in ostalo posestvo ter odpotovala. Zdravnik mi ni dovolil, da se ti dam spoznati. Saj si bil tako šibak. Bal se je namreč, da bi te utegnila ubiti ta izredna razburjenost in ti za vedno vzeti luč oči. Ne, Bernard, jaz tega ne verujem, ti ne bodeš slepec, če tudi je zdravnik to s početka mislil in mi tako tudi pisal. Ti bodeš nosil obvezo le še malo časa in potem — potem bodeš gledal. Moja molitev mora biti uslišana, in četudi bi ostal slep vse svoje življenje, Bernard, vendar bi te ne zapustila.“ — In ostal risem slep, čeprav je moj vid šibak. Kaj se je dalje z menoj zgodilo — tega ne morem popisati. Toda vedite, užival sem raj že na zemlji. — Na svetu

LISTEK.

Spomini s pota.

(Dalje.)

Za časa noviciata se je Magdaleni Alacoque prikazal Gospod večkrat in vselej pod leskovim grmovjem. Nekoliko pred njeno redovno obljubo jej je pokazal rano svoje strani, naj si napravi tam svoje vedno stanovanje. Drugikrat jej pokaže velik križ, pokrit s trnjem in cveticami ter jej reče: „Cvetlice se naglo osujejo in ne ostane ti kot trnje.“ L. 1673 jej pokaže svoje srce ter jej reče: „da ne more več vzdržati plamena svoje goreče ljubezni in ga hoče razširiti po svetu po njenem posredovanju.“ Nekaj dni pozneje je imela isto prikazen, takrat pa so obdajali njegovo srce serafini, ki so opevali njegovo ljubezen. Nekaj časa pozneje je zahteval Gospod spravno sv. obhajilo vsak prvi petek v mesecu in sv. uro vsak teden od 11. ure do polnoči od četrtka na petek. 27. decembra l. 1674 je počivala na njegovih prsih kot nekoč sv. Ivan, in Gospod jej reče: „da mu je posebno všeč ko vidi, da ga časte pod podobi telesnega srca, in da hoče, naj bo podoba javno izpostavljena, da dobijo ljudje razne blagoslove.“ Junija l. 1675 — v osmini presv. Sakramenta — jej je rekel znane besede:

„Glej, Srce, ki je toliko ljubilo ljudi“ itd. In ukazal jej je, naj dela v vzajemnosti s patrom Colombierjem, da se ustanovi praznik presv. Srca prvi petek po osmini presv. Sakramenta. In od tega časa je porabila vsako priliko, da bi se izvršil ta velik sklep Zveličarjev. L. 1682 je poslala svojemu izpovedniku patru Colombierju ta listek: „Rekel mi je, da hoče tu žrtve vašega življenja.“ In umrl je sveto — kot je živel — 15. februarja. Včasih so jo prišle obiskovat verne duše iz očiščevališča. Satan pa tudi nje ni pustil pri miru; napel je vse sile, da bi jej škodoval; ali čuval jo je serafin v družbi njenega angela varuha.

L. 1685 so jo izbrale tovarišice za samostansko prednico, in zdaj je mogla še več storiti za čiščenje presv. Srca; ves samostan je vsprejel to čiščenje. In napravile so začasno na samostanskem vrtu malo molilnico, dokler bi ne bila končana kapela v isti namen.

L. 1688 se jej zopet prikaže Gospod, obdan od D. Marije, sv. Frančiška Saleškega in častitljivega Colombiera. 31. oktobra istega leta je napravila obljubo, da hoče izpolnovati vedno, kar je „bolj popolno.“

L. 1689 jej je razodel Gospod velike socialne spremembe in pogoje, pod katerimi ustanove narodi, države in vladarji njegovo kraljestvo pravičnosti in

ljubezni, vse uravnave, zadevajoče La Salette, Lourdes, Pontmain in Montmartre, kar se izpolnuje zdaj pred našimi očmi. In pri tem je omenil še: „Vladal bom vkljub satanu in vsem, ki se bodo ustavljali.“ Te besede ne veljajo le Franciji, nego vsem narodom, državam in knezom vsega sveta. (Toraj pa še bolj drugim nevernim palčnikom!)

Od svoje zaobljube, da hoče izpolnovati, kar spozna za „bolj popolno“, je živela do smrti Margarita Marija: le od ljubezni in za ljubezen. V samoti se je pripravljala 40 dni za smrt in umrla 17. oktobra 1690. Njena ponižna celica je zdaj kapelica, polna zaobljubenih daril. — Dne 30. marca l. 1820 so jo razglasili za častitljivo, 18. sept. l. 1865 pa jo je imenoval papež Pij IX. blaženo. Upamo, da bo kmalu razglašena za svetnico.

Kar se tiče spominkov je najbolj važna kapela prikazovanj. To želi pred vsem videti romar ter izkazati Gospodu čiščenje svojega srca uprav na tem mestu, kjer se je tolikokrat prikazalo sv. Srce Jezusovo; tu želi prositi srčno zaželjene milosti; želi moliti rakvi blažene device Margarite, ki je „evangelist in apostol Jezusovega Srca.“ Tudi midva sva tamkaj najprej opravila svojo pobožnost — pa veliko veselje. — Ta kapela je skoro ista kot za časa blažene device.

Sezidal jo je l. 1632 Anton Guillemin in je bila izpočetka posvečena sv. Jožefu. Sama na sebi ni nič posebnega. Za časa prekucije so razpršili Salezijanke, njih samostan prodali in kapela je služila nekaj časa kot skladišče. L. 1823 so dobile redovnice spet ta samostan in so popravile nekoliko kapelo. Ali še l. 1854 jo je stavbenik M. Berthier iz Macona popolnoma prenovil in olepšal. Ostal je še kor redovnic in ograja, za katero je živela blažena Margarita, izginil pa je glavni oltar, kjer se je prikazal Zveličar svoji zvesti služabnici in ne ve se, kam je prišel.

Sedanja kapela je majhno štirivoglato poslopje, ki je naslonjeno na eni strani na samostanske stene. Sprej je mala zaprta veža in stopnice. Pročelje podpirata dva vitka stebra; zgoraj je ovenčan križ. Dva stebriča nosita vratni oblok z malim ostrešjem. Na platnici je napol pridvignjena rezbarija in zgoraj v polkrogu napis: „V te cerkvi je odkril naš Gospod svoje srce blaženi Margariti Mariji. Višek pročelja ti kaže krasno obločje, nad vratnim ostrešjem osmero voglato rozeto, prav na vrhu pod križem pa malo vdolbino s kipom presv. Srca Jezusovega, kakor se je prikazal blaženi devici.

(Dalje pride.)

se nahajajo še zveste žene, še verna ženska srca".

Molčal sem in se spomnil pesnikovih besed: Beseda dana, vez velja, ne zemlje moč, ne moč nebá in ne pekla ognjena sila vezi ne bode razrušila: Saj srca zvesta, kakor zdaj, ostala bodo vekomaj!

Govornica je za svoj lepi govor žela zasluženo pohvalo in živahno ploskanje. Vsi navzoči so jej gotovo zelo hvaležni za koristne nauke in vzpodbudne besede. Druga točka dnevnega reda je bila pesem: Brezmadežni, ki se je pela troglasno pod vodstvom veleč. g. župnika Kokošarja. Nato je nastopila gospica Zorica Abramova, ki je prav spretno, razločno in živahno predavala pesem: Rabeljsko jezero. Četrta točka je bila: Marijina pesem, ki se je pela troglasno z isto natančnostjo in pod istim vodstvom ko prva. Dramatični prizor: Zakonska sreča, katero ste prav dobro predstavljali gospici Amaliji Peček in Marica Čebin, je vzbudil mnogo smeha. Igro ste morali ponoviti. Besedilo je priredila po nemškem izvirniku predsednica gospica Mirka Holzinger pl. Weidich. Pevski zbor je za 6. in zadnjo točko dnevnega reda zapel čveteroglasno lepo pesem: Zvonikarjeva, in ponovil še pesem: Brezmadežni. Veselica se je vršila prav po domače a prijetno. Vse občinstvo je bilo ko ena družina, zbrana okoli božičnega drevesca, ki ga je preskrbel gospica predsednica. Bodi jej zato izrečena iskrena zahvala! Posebno hvalo tudi gospicam pevkam: Gabrijeli Abramovi, Marici in Franciški Podgornikovima, Heleni Reja in Viktoriji Brezgarjevi, ki so nas z lepim petjem razveseljevale. Vstopnina je bila le 10 vin. sicer le za nedruštvenice, a kljub temu se je nabrala lepa svotica. Tudi sladčice in sadje, kar je viselo na božičnem drevescu, je vrglo nekaj. Tako je končala prva veselica, ki jo je priredilo še-le poldrugi mesec staro društvo „Skalnica“. Vse v čast in slavo Mariji, prečisti devici!

Rusko-japonska vojska.

Z bojišča nič posebnega. Tudi japonska poročila o japonskih pridobitvah pred Port Arturom so potihnili in danes prodira med svet vedno bolj prepričanje, da je bilo vse japonsko zmagovalje le goli humbug, kajti gotovo je, da se niso Japonci polastili nobenega ruskega forta in da so bila le nekatera višje utrjena mesta na prostem, katera so si Japonci osvojili in s katerih so se Rusi umaknili, ker niso bila zanje nobenega posebnega pomena. Trdovratno pa se vzdržuje vest, da so Rusi zopet postali gospodarji onega 203 metrov visokega griča, katerega zavzete so Japonci tako širokoustno slavili, kakor da bi bila od njega odvisna osoda cele portarturske trdnjave. — Tudi o tem ni nič gotovega, koliko da so poškodovane ruske vojske ladije, nahajajoče se v portarturski luki, o katerih so Japonci pisali, da so popolnoma uničene. Ker je baje Togo poslal del japonskega vojnega brodomarja proti baltiški eskadri, postala je blokada Port Artura jako problematična in je vsled tega tudi jako olajšan uvoz živil in streljiva v portartursko luko. Po Kuropatkinovih poročilih je soditi, da je v Mandžuriji še vedno vse mirno izvzemši nekaj malih prask med predstražami. Ruski listi poročajo, da ima poveljnik tretje ruske armade general Kaulbars izvršiti posebno nalogo. Dočim pravi Kuropatkinova armada, ki je sedaj jako močna, na japonske vojske oddelke, nahajajoče se pod poveljstvom generalov Kurokija, Oku-a in Nodzu-a, ima general Kaulbars nalogo napraviti s svojo armado velik ovinek in priti Japoncem za hrbet ter jim tako onemogočiti umikanje.

Iz Londona brzojavljajo 23. t. m.: Poročila, ki so došla sem iz Tokija, potrjujejo rusko vest, da se je Rusom posrečilo si zopet osvojiti „203 m. grič“. Podrobnosti o tem dogodku še ni. Sodi se, da so Rusi iznenadili japonsko posadko ter tako zopet prišli v posest važne postojanke.

Reuterjev urad poroča iz Čifua: Po odredbi generala Steslja se je med portartursko posadko in prebivalstvo razdelilo živil za tri mesece. Med bojem za Visoko goro so se vhod v pristanišče približale japonske torpedovke. General Steselj je ukazal podadmiralu Virenu, da

naj napade japonske ladije. Po ljutem boju so se Japonci morali umakniti. Oklopna „Sebastopol“ se je usidrala na zunanji rejdi; ponoči se je vrnila zopet v luko. „Sebastopol“ je potopila v boju neko japonsko torpedovko, dotim je bila sama neznatno poškodovana. Podadmiral Viren je bil lahko ranjen.

„Daily Telegraph“ so sporočili iz Tientsina: Sel, ki je dospel iz Port Artura, je priobčil, da je dne 22. t. m. ponoči 5000 Japoncev s strojnimi puškami napadlo severne utrde. Vzeli so več napisov ter so prodri do podnožja gore, kjer so jih vsprejele ruske strojne puške in težki topovi ter povzročili med njimi grozne izgube. Ob svetlobi električnih reflektorjev je prišlo okolo polnoči do boja z bajonetmi. Ko je en ruski oddelček hotel Japonce obkoliti, so se isti umaknili. Vjetih je bilo 80 Japoncev ter uplenjenih mnogo strojnih in 300 navadnih pušk. Ceni se, da so Japonci izgubili 600 mož. Japonci so se ustavili na severnem griču pri fortu Ičešan, kjer so se ob silnem ognju utaborili.

Petrograjski dopisnik „Echo de Paris“ je sporočil svojemu listu: Zdi se verjetno, da bo admiral Roždestvenski plul s svojim brodomjem okolo južne obale avstralske, da se izogne eventualnemu iznenadenju pri sundaških otokih.

Dopisniki ruskih listov v Mukdenu zatrjujejo, da Japonci silno trpe vsled bolezni in mraza. Mnogo vojakov tudi dezertira. Nedavno je pobegnil k Rusom cel oddelček japonskega konjeničstva. Ti begunci so izpovedali, da vlada med japonskimi vojniki neka posebna skrivnostna bolezen, ki konča pogostoma s smrtjo.

Politični pregled.

Naš notranji politični položaj. — Naš notranji politični položaj je označil znani češki pravak dr. Kramář to dni s temi le besedami: Proč s polovičarstvom! Volk sit in ovca cela, to ne more biti. Vlada je od vladarja dobila nalogo, da omogoči delavnost parlamenta. To pa more doseči, ako govori resno besedo z nemškimi strankami: To je dolžna državi, dolžna prebivalstvu, ki trpi vsled dolge parlamentarne krize. Dr. pl. Körber se je 9. t. m. moral prepričati, da so Nemci v politiki vedno ne-hvaležni. L. 1878 so pokopali Lasser-Auersperga, l. 1895 Plenerja in Wurmbanda. Nemci igrajo vlogo Saturna, ki požira svoje otroke. To naj zmordri vladno, ako je sploh zánjo še čas. A vsa znamenja kažejo, da vlada nima dovolj resne volje, ki bi premagala nemško svojeglavnost.

Sklicanje državnega zbora. — Dunajski listi pišejo, da se snide naš državni zbor dne 17. januarja. Neki listi pa pišejo tudi, da misli celo ministerstvo podati svojo ostavko, ako bi ne prišlo v poslanski zbornici do rednega delovanja.

Baron Spaun, bivši poveljnik avstrijske mornarice, se je odpeljal v turek zvečer v Pariz, da se tam udeleži kot peti član razsodišča v Huluski aferi, dotičnih sej.

Irred. demonstracije v Benetkah. — V soboto so se demonstracije ponovile. Aretiranih je bilo mnogo oseb. V gledališču Goldoni v Benetkah je prišlo v četrtek zvečer do velike irredentovske demonstracije. Med predstavo so metali z gornje galerije v dvorano na tisoče trobarvnih listkov, a občinstvo je pri tem klicalo: „Živela Italija, Živio Trst in Trident!“ V eni loži so sedeli gojenci poljedelske akademije. Isti so razobesili narodno zastavo. — Na odru se je zbralo več umetnikov, ki so deklamovali „Saluto italico“ od Carducci-ja. Tu je pa posegla vmes policija. Hotela je vdreti tudi v ložo akademikov, da bi odstranila zastavo. Akademiki so se pa zabarikadirali ter so nadaljevali svoje vsilke na Trst in Trident, dokler ni policija vlomila vrat ter akademike aretovala. Ker se občinstvo ni hotelo pokoriti policiji, da zapusti dvorano, je policija ukazala ugasiti luči. Počasi se je potem gledališče izpraznilo. — Na Markovem trgu so se demonstracije ponovile, dokler niso karabinerji in policija izpraznili trg.

Beatifikacija. — V turek predpoldne so v svečano okrašeni cerkvi sv. Petra v Rimu slovesno proglasili blaženim

meniha avguštinskega reda, Štefana Bellesinija. Ceremoniji je prisostvovalo več kardinalov, sorodniki Bellesinija, deputacija mesta Trenta in mnogo povabljenih gostov. Popoldne se je podal sv. oče papež v cerkev sv. Petra, da počasti Bellesinija.

Plj. X. in princezinja Štefanija. — Zatrjuje se, da ni hotel papež vsprejeti v avdijenci princesinje Štefanije, ker se ni hotel s tem zameriti belgijskemu kralju. Vatikan se noče vmešavati v obiteljske prepire.

Koliko je Turška dolžna Rusiji. — Po rusko-turški vojni leta 1877—1878 se je Turška obvezala, da plača Rusiji v obrokih 802 milijona kron vojne odškodnine. Na leto plačuje toraj Turška 7.700.000 kron. Do letos je ista izplačala 200 milijonov kron, ostaja toraj še dolžna 600 mil. kron. Nekatere vesti po listih hočejo vedeti, da bi Rusija bila pripravljena odpustiti Turčiji ves ta dolg, ako poslednja dovoli ruskemu črnomorskemu brodomju prehod skozi Dardanele.

Neguš Menelik za Ruse. — Kakor poročajo listi, podaril je Menelik za ruske ranjence in za sirote padlih ruskih vojakov svoto sto tisoč mark.

Vabilo.

Vse prijatelje in somišljenike vabimo uljudno k naročbi »Primorskega Lista«. Priporočamo se zlasti častiti duhovščini, da naj naš list ljudstvu priporoča

»Primorski List« stopi s prihodnjim letom v XIII. dobo. Prinašal bode dragim bralcem novic iz raznih krajev. — Zagovarjal bode vedno katoliška načela in sveto vero. Razkrival bode namene odkritih in prikritih nasprotnikov katoliške stvari, posebno liberalcev in socijalnih demokratov, našega naroda najnovejših nasprotnikov.

Potezal se bo vedno odločno za narodne pravice slovenskega ljudstva. Ker pa je gmotno stanje podlaga narodnemu napredku, podučeval bode »Primorski List« tudi v važnih narodno-gospodarskih in socijalnih vprašanjih ter vztrajno deloval za gospodarsko organizacijo našega ljudstva. Posebno pozornost bo obračal na delavski stan.

»Primorski List« bode deloval, kakor do zdaj, nevstrašeno. Ne obrekovanja, ne zvijanja in pretiravanja se ne bode strašil, šel bo vsikdar, kakor se spodobi katoliškemu časopisu, pogumno v boj pod staroslovenskim praporom:

„Vse za vero, dom, cesarja!“

Cena listu ostane nespremenjena: **Za celo leto 4 K, za pol leta 2 K. Manj premožni** dobivali bodo list celo leto za 3 K, pol leta za K 1-50.

Uredništvo in upravnistvo.

Novice.

Srečno in veselo novo leto voščimo vsem cenjenim naročnikom, čitateljem, znancem in prijateljem! Srečno bodi! Naj nas obvaruje Vsemogočni v novem letu 1905 vseh nesreč na duši in telesu, naj nam podeli obilo blagoslova in milosti, naj nas obdaruje z dobro letino, in naj nam ohrani zdravje, da bomo mogli vršiti težavno nalogo, ki nam je dana. Bodi pa tudi veselo! Delajmo z veseljem in navdušenjem za sveto stvar, za čast Božjo, za dobrobit sv. cerkve in milega nam naroda. Le navdušeno delo ima velike vspehe. Tedaj srečno in veselo vsi na delo!

† **Dr. Dinko Vitezić.** — V nedeljo, na Božič, umrl je v Krku v 83. letu svoje dobe prvoboritelj in buditelj istrskih Hrvatov dr. Dinko Vitezić, c. kr. finančni prokurator v pokoju. Pokojnik

rodil se je v Vrbniku na otoku Krku in je bil brat pokojnega krškega škofa Vitezića. Ime dr. Dinko Vitezić poznano je v zadnji selski istrski koči, in njegov spomin ostane med istrskimi Hrvati in Slovenci trajen in nevenljiv. Pokojnik je posvetil vse svoje moči svojemu narodu, kateremu je bil buditelj, prvoboritelj in voditelj. Da se je Istran vzbudil iz svojega spanja ter se začel zavedati v gospodarskem, v političnem in v narodnem oziru ter se dvigati izpod tujčeve pete, to je v prvi vrsti zasluga pokojnega dr. Dinka Vitezića in pa njegovega najboljšega prijatelja, pokojnega vladike in mecena istrskih Hrvatov Jurija Dobriča, kojima je bila jedina voditeljica čista in goreča ljubezen do Boga in do domovine. Pokojni dr. Vitezić bil je prvi zastopnik istrskih Hrvatov v državnem zboru, kjer je za njih pravice s tako odločnostjo in nevstrašenostjo nastopal, da je postal tudi on žrtev avstrijskega političnega zistema na jugu naše države, kjer se je delalo in se še vedno dela na to — hote ali nehote, — da bi izgnili s pozorišča Slovani, jedina opora avstrijske državne misli, in da bi se na njih škodo okoristili Italijani, ki komaj čakajo na rešitev, to je na spojenje Primorja, Istre in Dalmacije z blaženo Italijo. Pri vsem tem, da se je dr. Vitezić zadnja leta odtegnil javnemu političnemu delovanju in se, dokler mu ni oslabil vid, bavil z odvetništvom v Krku, zatekali so se istrski prvaki pri vsaki priliki, ko je šlo za kaj važnega, k njemu po svet in so se tega sveta tudi držali ter ga s tem še vedno smatrali za voditelja hrvatskega ljudstva. Pokojnik se ni bavil le s političnimi stvarmi, ampak delaven je bil tudi na gospodarskem polju ter se sploh brigal za vse, kar bi imelo biti v hasek hrvatskemu istrskemu ljudstvu. Dr. Dinko Vitezić bil je v pravem pomenu besede Slovan. Slovenska vzajemnost bila je njegov ideal, a v prvi vrsti pospeševal je pri vsaki priliki slovo med Slovenci in Hrvati. Slava njegovemu spominu, njegovo truplo pa naj mirno počiva v domači zemlji, a njegovi duši naj sveti večna luč!

Smrtna kosa. — V noči od petka na soboto je umrl tukaj Ivan Josip Strekelj po kratki, jako mučni bolezni. Zamotala so se mu namreč čreva. Pokojnik ni bil znan le tukaj v mestu, marveč poznali so ga dobro tudi na deželi. Bil je namreč silno bogat in si je to svoje bogastvo sam pridobil. Bil je posestnik raznih in razsežnih zemljišč v Furlaniji in okolici, v mestu pa je imel več svojih hiš. Z jedno besedo, znal je spravljati in množiti premoženje kakor nikdo drugi, ne meneč se dosti za bedo drugih. Pokopali so ga na Sv. Gori.

Imenovanja. — Kakor je našim čitateljem znano, pobirala bo dežela od novega leta naprej davščino od piva v svoji upr. vi. V ta namen imenovan je deželni odbor v svoji zadnji seji potrebno osobe, in sicer so nastavljeni kot pobiranci te davščine: za sežansko okrajno glavarstvo M. A. Rega, za Gorico in gorško okolico Bekar in Velikonja, za tolminsko glavarstvo Čermelj in Visorek, za gradiški okraj Gregor. Deželni računariji se prideliu ob tej priliki eden ali dva pisarja (diurnista). V isti seji je bil imenovan diurnistom v deželnem stavbinskem uradu Fr. Smrekar ter konceptnim praktikantom v deželnem odboru dosedanji avskultant pri okrožnem sodišču v Gorici dr. Grusovin. Za mesta užitniških agentov je bilo vloženih 68 prošenj, za mesti diurnistov 14 in za mesto konceptnega praktikanta 4. Zadnje mesto je bilo pridržano samim pravnikom.

Za „Slovensko sirotišče“: P. n. gg. Josip Mašera, vikar 1 K 60 v; Nekdo 20 v; Anton Trčon 20 v; N. N. 1 K 20 v; „Slovenska Beseda“ 1 K.

P. n. gospa K. Leske je nabrala v Kronbergu 176 K 30 v, med temi je všteti 20 K, ki jih je podaril gospodarski svet in 14 K, ki jih je podaril č. g. vikar Ant. Pahor. Odbor „Slov. sirotišča“ si šteje v prijetno dolžnost iskreno zahvalo izreči dobremu ljudstvu kronberškega vikarijata, posebno še č. g. vikarju Antonu Pahorju, gospodarskemu načelniku g. Andreju Komelu in g. cerkveniku Jožetu Vaga, ki je gospo nabiteljico prav požrtovalno spremljal od hiše do hiše.

V Sovodnjah je nabrala še 11 K 60 v, med temi je všteti 5 K, ki jih je daroval blagor. g. župan baron Bianchi

in 5 K, ki jih je darovalo slavno županstvo.

Bog vsem stotero povrni!

Za družino pok. delavca Sebastjana Pavlina so darovali: Monsignor dr. Frančišek Sedej 90 vin., N. Lapanja 20 vin., Josip Dekleva, trgovec 1 K.

Za „Šolski Dom“ je prejela uprava „Pr. L.“ 1 K, katero je darovala družba „Slovenska beseda“.

Zlata ura, vredna 70 K, popolnoma dobra, pripravna za božični ali novoletni dar, je na prodaj pri predsedništvu „Š. Doma“, kateremu jo je podaril dekan v Komnu preč. g. Janez Lukežič. Preplača se hvaležno sprejme.

Lepo svoto denarja podarite brez troška našemu „Šolskemu domu“, ako prilepíte vsi na vsako pošiljatev, pismo, dopisnico in razglednico, kar jih odpošljete prigrdom novega leta, 1, 2, 3 in več narodnih kolekov.

Neljuba pomota se nam je urinila v zadnji št. našega lista pri naslovu članka „Odpad za agitacijo“. Pravilno se mora glasiti: „Agitacija za odpad“.

Kuhinjsko šolo v Gorici priporočamo znova. Sprejmejo se nove gojenke. Razna naročila za poroke in druge slavnosti se točno izvršujejo. Gostom se prav dobro streže.

Razkaz vseh darov leta 1904 za sirote, ki je šolsko leto 1903/4 dovršil kot prvi odličnjak in se tudi izvrstno uči v I. razredu na gimnaziji kakor njegov brat v II. razredu na realki: Duhovnik K. 4 K, Pipan, Stanjel 6 K, Dodrotnik S. 2 K, Klanjšček Fr., kurat v Gorenji Trihuži 4 K, Golob Jož., kurat v Podgori 2 K, Duhovnik F. 10 K, Duhovnik G. 4 K, Kovačič Al., kaplan, veroučitelj 2 K, Pečenko v Boven 2 K, Nekdo D. 2 K, Cleri Fr., c. kr. profesor 2 K, Dobrotnik S. (drugokrat) 2 K, Orešec Fr. c. kr. vodja, „Alojzijevišču“ za hrano 12 K, dr. Andrej Pavlica 4 K. Skupaj toraj 58 K. — Prečastita gospoda župnik in predsednik Iv. Kokošar in vodja in kaplan Fr. Setničar mu po očetovsko delila hrano v „Alojzijevišču“.

Naj Bog dobrote plati Vam stotero! Prejemke sem primeril z izdatki in našel vse v popolnem redu.

V Gorici, dne 28. dec. 1904.

Dr. A. Pavlica.

Opozorjamo gg. krčmarje in kupčevalce, da se mora posebni davek od žganjetoča in od prodaje žganja za prvo polletje 1906 do konca tega meseca pri c. kr. davkarji vplačati. Ker pa bo davek davkarja zaradi letnega zaključka in zaradi pobiranja užitnine od vina in mesa zadnjega decembra z delom preobložena, svetujemo strankam, da ne odlašajo vplačanja posebnega davka do zadnjega dne, marveč da vplačajo ta davek že popred, ker bi drugače pri davkarji delj časa čakati morale in brez potrebe čas izgubile.

„Primoreu“. — Za izredno dvorljivost, kojo ste mi izkazali, odgovorivši mi točno na moje pismo z naslovom: „Brat predragi“, prisrčna vam hvala! — Za trud pa, kojega ste imeli s tem, da ste izvolili moje ime in hišno številko na policiji, vam ni treba moje posebne hvale. Vaši radodarnosti je bilo tam zadosteno. Toda pazite, da moj brat ne dozna za to vašo nerodnost, sicer se vam bo strašansko smejal, da niste raje njega vprašali po mojem naslovu. — Prepriča med Lokvarji in Trnovci nisem in ne morem biti jaz kriv, ker sem samo klin s klinom zbija. — Vašega nasveta, naj se peljem z Rosinanti nazaj na Lokve, žal, ne morem uvaževati, ker Rosinanti so sicer dobri za prepeljati vašo ali mojo ropotijo s hriba doli, nikakor pa ne v hrib, za to sta samo vaša Pegasa sposobna. — Istotako ne morem uvaževati drugega vašega nasveta, da naj se dam od g. župnika Plesničarja za ušesa potegniti, ker, kakor menda znate, imajo samo starejši pravico potezati mlajše za ušesa, ako slednji delo slabo opravijo. In jaz sem vendar napram g. župniku — očak. — Ker se mi rogate, da znam latinski, sledi, da je sledeči dogodek resničen: Telesno zdrav človek stopi v gostilno, kjer so sedeli sami krofasti (krof = guša) gostje. Ko ga ti zagledajo, mu se začno na vse grlo smejati. „Gospodje, — pravi gostilničar — ne smejte se mu, pomilujte ga raje, ker mu manjka en — ud!“ — Ker ne razumete, kaj hočem doseči s tem, da navajam svojo sadje rejo in pogozdovanje, prosim blagovolite moje pismo, adresiramo na mojega brata,

še enkrat pazljivo prečitati. — Da vam gospodarske zadeve niso nič mari, vam jako rad verujem i brez prisege. V vašo stroko spada vse kaj drugega, namreč... A propos! Gospod urednik je tako ozkosrčen, da mi ne dovoli pisati na dolgo in široko tako besedičenje, zato končam. Srčen pozdrav! Ne duhovnik.

NB. Gospodje pri „Primoreu“ jako naglo menjajo svoje mnenje in svoje izraze, ker oni, ki je bil še nedavno tituliran za „Verbovga Tončka“, „Politiku joči nunc“, „Kurepapkini“, „Kosmata kapla“, „V inventarju po Volku“, „Plesničar“, „Fajmošter“ — postal jim je na enkrat: „Gospod župnik!“ — Je li to logika? —

Pošten deček. — Končan je poldanski pouk. Kako šumijo roji iz vseh šolskih dvoran! Saj pa je že trudna tudi mlada kri in mudi se ji na prosto. — „Našel sem 120 K,“ oglasi se učenec c. kr. pripravljavnice Anton Mozetič iz Mirna. „Kam si jo dejal?“ ga vpraša gosp. vodja Orešec. „Dal sem je materi, da je izroči lastniku, ki jih je izgubil.“ „Prav si storil! Ti si pošten deček! Kako razveseli nesrečnega lastnika tvoje bogovin človekoljubno dejanje! Gotovo ti bo hvalažen. Kar je pošteno, najdalše velja.“ — Mati, trgovka v Mirnu, je šla k gosp. župniku Got. Pavletiču, da bi to reč dal v časnik ali ciznani v cerkvi. Gosp. župnik pa jo je poslal k policiji v Gorico, ker se je tam našel denar. — Kmalu potem je gosp. kaplan Podobnik prejel od svojega tovariša-duhovna — iz Trsta list, v katerem mu ta piše, da je neki gospod v okolici mesta Gorice izgubil listnico s 120 K in nekaterimi vizitnicami z imenom „L. R.“ Prosi ga, da bi se v cerkvi v Mirnu oznanila izguba. Gosp. kaplan je pokazal list gosp. župniku in ta je hitro videl, da se išče ista reč, ki jo je našel učenec Anton Mozetič. Gosp. kaplan je šel z listom na policijo, in tam so mu dali najdeno reč, katero je poslal v Trst. — Hvaležni gosp. „Luigi R.“ je nato poslal dečku 20 K kot nagrado. — Gosp. vodja pa je učenca Antona Mozetiča pohvalil pred vsemi součenci in ga v trajen spomin zapisal v častno knjigo rekoč: „Tako izpolnajte vsi vedno veljavo božje zapovedi! Bogu in ljudem bodete ljubi in dragi, z vami bodeta mir in sreča.“

Sreča prebiva sredi srca, V srcu poštenosti je doma.“

Ukraden vol. — V noči od nedelje na ponedeljek ukradli so posestniku Zorzetiču v tržaški okolici iz hleva vola, vrednega 500 K. Doznalo se je kasneje, da sta bila tatova Zorzetičev 19letni sin in neki njegov prijatelj Brak. Tatova so prijeli, ki pa nočeta povedati, kam je prišel vol. —

Tržaškimi Slovincem je že nekaj časa zabranjeno pri pogrebihi peti slovenske žalostinke v cerkvah in na ulicah. To ni prav! Dolžnost merodajnih krogov je, da se Slovincem dovolijo pravice, kakor jih zaslužijo kot enakopraven narod, potem bo vedno manj razburjenja.

Jugoslovanska socijalna demokracija bo sedež svojega izvrševalnega odbora in glasila premestila iz Trsta v Ljubljano.

„Regnicoli“. — Pred tržaškim sodiščem je bilo obsojenih 8 „regnicolov“, ker so prepevali pri Sv. Ivanu anarhističko pesem, himno Caseria, na mesec ječe. Taki ljudje nam prihajajo iz „blazene“ Italije!

Ogenj v papirnici. — Na Reki je bil v nedeljo zvečer v veliki papirni tovarni tvrdke Smith & Meynier velik požar. Zgorela so tri skladišča, v katerih so bile spravljene cunje in že izdelani papir. Poslopje, kjer se nahaja delavnica, so obvarovali pred ognjem. Skodo cenijo na 200.000 K. Seveda je bila tovarna zavarovana.

Iz Kanfanara v Istri pišejo: Soproga Zalaznik, Slovenca, sta zgradila pri postaji v Kanfanaru hotel in restavracijo za popotnike, kjer se je gospa Zalaznik na svoje ime bavila s trgovino vina na debelo. To, seveda ni bilo po volji tukajšnjih trgovcev, a morda tudi drugim ne, ker lanskega leta so jej ukrali prešiča, a minuli ponedeljek so jej zlikovci po noči odprli klet, ukradli dva sodčka konjaka ter zapalili hišo, ki je z vsem, kar je bilo v njej, zgorela do tal. Rešili so le male stvari. Skoda je ogromna.

Občinske volitve v Pulju. — Kakor poročajo iz Pulja, se bodo vršile tamkaj občinske volitve od dne 16. do 23. januarja.

Biskup Strossmayer izpolni 4. februarja 1905 svoj 90. rojstni dan. V Oseku se je sestavil poseben meščanski odbor, ki dela priprave za večje slavnosti. Razdelile se bodo tudi spominske kolajne, ki jih je dal napraviti ta odbor, in v kateri namen se je nabralo 5000 K. Čitalnica priredi svojemu protektorju slavnostni koncert.

Zaupni shod štajerskih Slovencev v Mariboru. — V torek se je vršil v Mariboru zaupni shod štajerskih Slovencev, katerega se je udeležilo nad 600 mož. Na shodu so bili navzoči tudi štajerski slovenski državni in deželni poslanci. Z navdušenjem bila je vsprejeta resolucija, ki odobruje obstrukcijo slovenskih poslancev v štajerskem deželnem zboru. Istotako bilo je z navdušenjem vsprejeto poročilo državn. poslanca dvor. svet. dr. Ploja o delovanju in o taktiki slovenskih državnih poslancev ter o njih skupnem postopanju s Čehi.

Dober želedec. — 42 trdokuhanih jajc je v pol uri pojedel za stavo neki mož v gostilni Alojzija Hariša v vasi Jakle v Lavantinski dolini. Nato je snedel še pet jajc in bil drugi dan popolnoma zdrav.

Glavobol. — Če ti kri preveč sili v glavo, vzemi toplo kopel za noge, seveda 2—3 ure po obedu. Vodi primešaj malo kisa in soli. Mesto tega namočiš lahko zvečer bele nogovice v mrzli vodi, jih dobro izžmeš, oblečeš ter se v postelji dobro pokriješ z volneno plahto. V takih nogovicah ostaneš lahko vso noč. Tudi smeš to večkrat ponavljati; seveda moraš biti pri tem previden, da ne nikdar vstaneš, dokler niso noge popolnoma suhe.

Za nervozen glavobol pa pij čaj iz melise in oražnega cvetja. V vreli krop deni peščico tega čaja ter pusti, da se kuha 5 do 6 minut. Tak čaj pomaga tudi onim, ki trpe na pomanjkanju spanja.

Kako so praznovali Božič po Italiji. — Sam „Piccolo“ piše, da se je letos na Božič v Milanu hudo pretepalo in da se je prelilo mnogo krvi. Ta list piše namreč doslovno: „Letošnji Božič v Milanu bil je nenavadno krvav. Premnogostevili so bili po mestu pretepi, a najhujši je bil oni v ulici Cesare da Sesto. Neki 20-letni mladenič Gamba bil je povabljen h kosilu od družine Pasini. Tu pa je začel zbijati razne neumne šale, žalil je nekega gosta in nespodobno govoril o njegovi nevesti. Nastal je vsled tega prepir, ki je končal s tem, da je bil Gamba petkrat z nožem zaboden ter se zgrudil na tla na pol mrtev.“ — Tako toraj praznujejo v Milanu Božič, dan miru in sprave, ali le za one, ki so dobre volje. — Pa ne samo v Milanu so tako praznovali božične praznike, marveč tudi po drugih italijanskih mestih se je izvršilo te dni več ubojstev in umorov, kakor poročajo isti „Piccolo“. Tu je umoril ljubimec svojo ljubimko, tam je zažgal sin svojega očeta itd. Niso li to krasni sadovi 2000-letne kulture? Ako bi imela kultura pri nas roditi take sadove, potem naj ostane le daleč od nas taka kultura, ki nas odtuja vedno bolj od večnih resnic ter nas spravlja v suženjstvo človeških strasti.

Lev ubežal iz kletke. — V Savoni se je posrečilo nekemu levu, ki je bil last menažerije Blanc, da je ušel iz svoje železne kletke. Menadžerija se je nahajala na koncu neke glavne mestne ulice. Lev, zapustivši kletko, mahal jo je počasnih korakov po ulici, na kateri se je nahajalo mnogo ljudstva. Ko so ljudje ugledali leva, bežali so vsi prestrašeni kamor so le mogli, a lev se ni za vse to prav čisto nič brigal in nadaljeval je mirno svojo pot. Krotilka Blanc dotekla je čez nekaj časa leva, ki jo je začel srpo gledati, a nazadnje se ji je vendar le udal ter ji vrnivši se začel slediti do menadžerije in se je tam podal zopet v svojo kletko.

Defradant Jenner in njegovi sokrivci obsojeni. — Na Dunaju vršila se je zadnje štiri dni kazenska obravnava proti onemu Jennerju, ki je, kakor smo ob svojem času poročali, poneveril 285.000 kron na škodo dunajske podružnice centralnega bančnega zavoda nemških hranilnic. Na obtoženi klopi sedeli so kot sokrivci tudi fotograf Beibuchner in njegova soproga, Vaclav in Jožef Gottstein, Franc in Leopold Schödl, Alojzij Flick in Zmagoslava Auer. Iz obravnave je bilo posneti, da se je skoro ves denar rešil razun kakih 10.000 kron. Nekaj so ga vdobili pri Jennerju, nekaj pa pri ostalih obtožencih. V četrtek je

bila razsodba razglašena. Obsojeni pa so bili in sicer: Jenner na tri letno težko ječo, Vaclav Gottstein na dve letno, Franc Schödl na jedno letno, Maksimilijan Beibuchner na 8 mesečno, Leopold Schödl na 3 mesečno in Alojzij Flick na 5 mesečno ječo. Jožef Gottstein, Zmagoslava Auer in Antonija Beibuchner pa so bili oproščeni.

Poskušen roparski umor. — V Pragi je prišel v menjalnico Ed. Kiša neki mladenič menjat nekaj nemškega denarja. Medtem ko je Kiš denar menjaval, je potegnil mladenič revolver iz žepa, toda zgrabila sta ga dva detektiva, ki sta bila v sobi skrita. Policija je dobila namreč anonimno pismo, da namerava nekdo Kiša umoriti in oropati. Prijeti mladenič je 17letni Schulz, trgovski vajenec v Pragi. Priznal je takoj, da je že pred petimi meseci sklenil Kiša ustreliti in oropati.

Izseljevanje v Ameriko. — Izseljevanje v Ameriko ni letos posebno napredovalo. V „Fremdenblattu“ čitamo namreč, da se jih je preselilo v Ameriko iz naše države v prvem letošnjem polletju preko Hamburga 21.930 oseb, dočim se jih je v isti dobi lanskega leta izselilo 33.406. Preko Bremena pa se jih je izselilo v prvem letošnjem polletju 24.227, dočim se jih je lani v istem času izselilo 39.761.

Mesto Berlin je 17. t. m. doseglo število dva milijona prebivalcev.

Leto 1905 bo navadno leto in bo toraj imelo 365 dni, izmed katerih je 67 nedelj in praznikov. Velika noč bo 23. aprila, Binkošti pa 11. junija. Predpust bo trajal 8 tednov in 4 dni. Solnce in luna bosta mrknila dvakrat. Pri nas bomo videli oba lunina in pa en solnčni mrak. Vremenski preroki trde, da bo l. 1905 suho, malo mokro in srednje gorko. Spomlad bo precej deževna, a v aprilu bo vreme izpremenljivo, majnik bo pa lep in suh. Poleti bo vreme različno z nevihtami. Po dnevi bo velika vročina, a noči bodo mrzle. Jesen bo prijetna, suha in lepa. Zmrzovalo bo kmalu. Zima bo precej ostra in mrzla.

Roparski umor zaradi napačnega tisočaka. — V Kapfenbergu je 68-letni kovač Ziegler kazal v gostilni bankovec za 1000 kron. Bankovec pa je imel le na eni strani podobnost tisočaka, na drugi strani pa je bila navadna srečka. Tega seveda nista vedela hlapca, ki sta gledala „bankovec“ od sosednje mize. Šla sta v temi za kovačem, ga v gozdu ubila in oropala ničvredni papir.

Megla v Londonu. — Megla, ki sicer vsako leto po zimi nadleguje London, je bila letos zadnje tri dni tako močna, da je jako ovirala promet na ulicah, na železnicah in na morju. Železniški vlaki, kakor tudi parobrodi, so imeli zaporedoma velike zamude, ker se niso upali zaradi goste teme z mesta. Megla je bila namreč tako gosta, da niso mogli skozi njo prodirati skoro niti žarki plinove in električne svečave.

Vihar na portugalski obali. — Te dni je razsajal na portugalski obali hud vihar. Potopilo se je več ladij in mnogo ljudi našlo je smrt v morskih valovih.

„Nada“. — Tako je naslov prvega slovenskemu „listu za leposlovje, pouk in zabavo v Ameriki“. Izdajata ga v Čikagi Josip Poljanec in Ivan Mulaček.

Močvirje se je začelo premikati na Irskem. Močvirje je pri vasi Clovshiver ter obsega več km² sveta. Pretečeno soboto se je začelo močvirje premikati. Vas je kmalu popolnoma zginila v zemljo in do nedelje je prišlo močvirje za pol milje naprej.

Kuga v Adenu. — V Adenu strašno razsaja kuga, ki se je počela širiti tudi v druge kraje.

Za kratek čas.

1. A. Prosim te, posodi mi deset Kron. B. Jako rad bi ti vstregel, toda nimam jih pri sebi. A. Pa doma? B. O, hvala za vprašanje, je vse zdravo in veselo. Z Bogom!

2. Žena bolnemu možu: Hm, nič mi ne dopada, da tako kašljaš. Mož: Mi je jako žal, ljuba žena, ali drugače pa res ne znam.

Loterijske številke.

24. decembra.

Trst 44 28 18 5 83
Linc 51 42 65 32 54

ZAHVALA.

Prav iskreno se zahvaljujem slavni zavarovalnici za življenje „Janus“ na Dunaju oziroma podružnici v Trstu za tako hitro in točno izplačilo zavarovalne glavnice s pripadki po svoji ženi Katarini Savli, rojeni Bratuš, katera je bila zavarovana Priporočam toraj toplo to zavarovalnico ter se hvaležno podpisujem

Peter Šavli.

Čepovan, 9. decembra 1904.

A. Krušič

trgovec in kroj. mojster
Gorica, Gius. Verdi 33

naznanja sl. občinstvu, da je dobil ravnokar *sveže angleško in avstrijsko blago, kakortudi svežih izgotoljenih oblek in površnikov* raznih vrst v veliki izbiri za bližajočo jesensko in zimsko sezono. — Priporoča se sl. občinstvu v mestu in na deželi, posebno č. duhovščini. — Izdelek lastnega blaga jamčim.

Edina slov. kleparska delavnica
v ulici sv. Antona št. 1

Podpisani se toplo priporoča svojim rojakom v mestu in na deželi za izdelovanje vseh kleparskih izdelkov, kakor cevij za vodo, žlebe za stavbe, kuhinjske priprave. Prevzema tudi vsako popravilo po prav nizkih cenah. Zagotavlja točno in solidno postrežbo udani

Karol Čufer,
klep. mojster.

Viktor Toffoli
v Gorici, via Teatro št. 20

(na stari pošti)

velika zaloga oljkega olja
iz najugodnejših krajev.

Za luč . . .	kr. 32	Corfù . . .	kr. 56
Jedilno . . .	36	Bari . . .	60
„ finejšo . . .	40	Lucca . . .	70
„ boljše . . .	44	Nizza . . .	80
dalmatinsko . . .	48	Najfinejšo . . .	gl. 1
istrijansko . . .	56		

Priporočam č. duhovščini in cerkvenim oskrbnim.

And. Fajt,

pekovski mojster, Gorica,
tekališče Fr. Josipa št. 2 (lastna hiša), in podružnica št. 20.

Izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejšega, kakor sa nove maše in godove, kolače sa birmance in poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov. Ima in prodaja različne moke, fina peciva, fina vina in likerje po smerni ceni. Za Veliko noč posebno goriško pinco in potice itd.

Lekarna

Cristofolletti v Gorici

Prave in edine žel. kapljice
s znamko sv. Antona Padovanskega.

(Varstvena znamka)

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice uredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. — Okrepé želodec, storé, da agine v kratkem času omočita in životna lenost (mrhovost). Te kapljice tadistoré, da človek raje je.

Cena steklenici 60 vin.

Obvestilo.

Uljudno naznanjam, da se nahaja
moja odvetniška pisarna od 1. januarja
1905 v prostorih

„Trgovskega Doma“

v 1. nadstropju (vhod iz ulice Corso Giuseppe Verdi).

Dr. Drag. Treo,

odvetnik.

Karol Draščik,

pekovski mojster na Kornu v Gorici

odlikovan z častno diplomom najvišjega priznanja jubilejne razstave na Dunaju l. 1898. In v Gorici na razstavi l. 1900 s zlato svetiljo izvršuje naročila vsakovrstnega peciva tudi najfinejšega, za nove maše in godove kolače za birmo in poroke itd.

Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji gospodov naročnikov. — Priporoča se za nje svojim rojakom v mestu in na deželi najuljudneje.

Anton Fon.

klobučar in gostilničar v Semenški ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov in točiv svoji krčmi pristna domača vina ter postreže tudi z jako ukusnimi jedili. Postrežba in cene jako solidne.

Anton Breščak

Gorica, gosposka ulica št. 14,
(blizu lekarnе Gloneoli).

Ima v zalogi vsakovrstno pohištvo za vsak stan. Oprava po najmodernejših slogih, posebno za spalne, jedilne in posetne sobe je po nemškem slogu.

Bogata zaloga podob na platno in šipo z različnimi okvirji. Belgijska brušena ogledala vsake velikosti. Različno poništvo, kakor: toaletne mize, različna obešala, preproge za okna itd. Različne stolice z trsja in celuloida, posebno za jedilne sobe. Blazine iz strune, afriške trave, z žimami in platnom na izbiri ter razne tapetarije. Reči, katere se ne nahajajo v zalogi, preskrbijo se po izbiri cenikov v najkrajšem času. — Daje se tudi na obroke, bodisi tedenske ali mesečne. — Pošilja se tudi izven Gorice po železnici in parobrodih.

V zalogi ima najelegantnejšo sobno opravo, na katero se še posebej opozarja p. n. občinstvo!

Anton Kuštrin

v Gosposki ulici št. 25,
v Gorici,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portoriko i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboji. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč od 1/2 kila in ob enega funta. Testenine iz tvornice Znidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Pošilja vsako blago poštnine prosto!

Teod. Slabanja

srebrar v Gorici, ulica Morelli 12.

Se priporoča v izdelovanje cerkvene posode in orodja iz zanesljive kovine po uzorcih ali lastnem načrtu po poljubnem slogu.

Stare posode popravi in prenovi, poslati in posrebrni v ognju, poslati tu distrelovodne o sti vse po najnižjih cenah.

Da si morejo tudi bolj revne cerkve naročat cerkvenega kovinskega blaga ter staro orodje popraviti in obnoviti, olajšuje jim to s tem da jim je pripravljen napravljati blago katero, katero se izplačuje na obroke. Preč. p. n. naročevalci si obroke lahko sam določi.

Pošilja vsako blago poštnine prosto!

Saunig & Dekleva

ulica Municipio št. 11,
Gorica.

Velika tovarniška zaloga šivalnih strojev kakor za šivilje, krojače, čevljarje, in tudi za umetno vezanje (rekaniranje). V zalogi e tudi nahajajo angleška dvookolosa „Helical Premier“ in slamocezni stroji, samokresni in razne puške, lastna meh. popravilnica. Glavno zastopstvo za Primorsko: Centrifug „Westfalia“.

Sprejema

hranilne vloge

katere obrestuje po 4 1/2% polumesečno; nevzdržene obrestipripisuje konec leta k glavnici. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Posojlla

udom na osebni kredit po 6% in na vključbo po 5 1/2%

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga z omejeno zavezo,

Gorica, ulica Vetturini 9.

C. kr. poštnohranilnični konto N. 851.292.

Sprejema

nove člane

s glavnimi in opravnimi deleži. Glavni deleži po 200 K, opravnili po 2 K. Otvorja članom tekoče račune, katere obrestuje po dogovoru.

Uradne ure

vsak dan od 8. ure zjutraj pa do 1. ure popoldne.